

УДК 615.89(075)

■ М.В. Курик, дир. Укр. Інституту екології людини, д.фв.–мат. наук, проф.

■ Інститут фізики НАН України,
Український інститут екології людини

ЕНДОЕКОЛОГІЧНИЙ ПАСПОРТ ЗДОРОВ'Я ДИТИНИ

Розроблена і впроваджена в практику експресна методика визначення функціонального рівня здоров'я дитини. Методика основана на вимірюванні акупунктурного біогальванічного струму, що виникає в організмі дитини при прикладанні двох металевих електродів до репрезентативних біологічно-активних точок організму. Ендоекологічний паспорт являє собою кількісні величини біогальванічних струмів, які характеризують рівень здоров'я дитини, вплив різних факторів на функціональну активність усіх органів і систем організму, рівень рівноваги вегетативної нервової системи і, головне, визначають наявність ендоекологічних проблем із здоров'ям дитини.

На основі цього паспорта можна проводити контрольовані визначення будь-яких факторів зовнішніх чи внутрішніх впливів на організм дитини: щеплення, вакцинацію, дію різних ліків, продуктів харчування, біо-

енергоінформаційні впливи. В умовах організованого дитинства (дитячий садок, школа, ліцей, гімназія, вуз) можна постійно проводити ендоекологічну диспансеризацію і профілактику дітей одним лікарем-діагностом. На основі індивідуального ендоекологічного паспорта здоров'я можна отримувати колективний паспорт здоров'я будь-якого дитячого колективу і таким чином отримувати об'єктивні дані про вплив довкілля (територія, екологія приміщення), де постійно знаходиться відповідний колектив дітей.

Методика ендоекологічної паспортизації дитини дозволяє проводити дистанційне обстеження дітей, що має важливе значення для ендоекологічного контролю здоров'я дітей на селі, в домашніх умовах.

Надійшла до редакції 27.11.2008

УДК 616.1–08.32

■ О.В. Катюхин, асист. каф. поликлинической терапии
Л.А. Мякинкова, к.м.н., асист. каф. госпитальной терапии

■ Всеукраинская ассоциация физиотерапевтов и курортологов,
Украинская медицинская стоматологическая академия, г. Полтава

ПРИРОДНЫЕ СРЕДСТВА РЕАБИЛИТАЦИИ ЗАБОЛЕВАНИЙ И ТРАВМ ОПОРНО–ДВИГАТЕЛЬНОГО АППАРАТА

В последние годы наблюдается активная устремленность населения к профилактике и лечению различных заболеваний природными средствами, широкий интерес к народным рецептам при практически полном отсутствии необходимых знаний о природных способах лечения у лечащих врачей (к примеру, в ВУЗах курс физиотерапии, т.е. природного лечения занимает всего 5 дней за 6 курсов обучения, а фитотерапия, рефлексотерапия и т.п. – скорее модная формальность, чем тема занятий).

Природа наделила Украину ценным ресурсом, обладающим широкой биологической активностью. Бишофит полтавского месторождения является продуктом кристаллизации солей древнего моря, залегаает под Полтавой на глубине 2,5 км. Назван в честь немецкого ученого Густава Бишофа. Полтавское месторождение открыто около 15 лет назад. Добывается подземным растворением пласта с получением высокоминерализованного (до 420 г/л) рассола. Полтавский бишофит – 100 % водорастворимый полиминерал солей

© М.В. Курик. 2009

© О.В. Катюхин, Л.А. Мякинкова. 2009

магния, калия, кальция, с высоким содержанием йода, брома, цинка, марганца, железа, молибдена, меди, хрома и других микроэлементов. Как показали исследования, эффективность бишофита обусловлена, прежде всего, – высоким содержанием магния (до 10 %), калия (до 2 %), кальция, микроэлементами, комплексом и биологическим взаимодействием всех его минералов.

Лечебные свойства бишофита открыты случайно. Бишофит первоначально добывался для технических целей. Рабочие буровых скважин заметили уменьшение болей в суставах и спине при контакте с рассолом. Тогда же они начали применять ванны с рассолом, эмпирически отметив снижение физической усталости. Годы исследований позволили основным показанием для назначения бишофита определить именно заболевания опорно-двигательного аппарата и периферической нервной системы, а сам бишофит внесен в раздел противовоспалительных средств справочника «Лекарственные средства» М.Д. Машковского.

Заболевания опорно-двигательного аппарата остаются наиболее распространенными среди населения, они же являются частой причиной посещения врача. Целью нашего исследования явилось изучение эффективности бишофитотерапии болевого синдрома в спине и суставах у 171 пациента в возрасте от 19 до 78 лет, с патологией – остеохондрозом позвоночника, деформирующий остеоартроз, ревматоидный артрит, подагрой, реактивными артритами в подострой стадии, а так же посттравматическими состояниями.

Применялись методы аппаратной физиотерапии (магнитотерапия паравертебрально, комбинированная с массажем бишофит-гелем, электро- и фонофорез бишофит-геля), аппликации с бишофитом на область пораженных суставов, бальнеотерапия (местные 4-х камерные гальванические и общие ванны с бишофитом).

По полученным данным, наиболее высокой эффективностью обладают массаж, аппликации, фонофорез и магнитотерапия с бишофит-гелем. У пациентов с суставным синдромом при использовании бишофита отмечено уменьшение скованности, увеличение подвижности суставов, противовоспалительное, противоотечное действие при применении магнитотерапии, максимально выраженное в комбинации с ваннами для конечностей. В домашних условиях эффективен массаж и прогревания с бишофитом. Со стороны клиницистов наиболее оправданы рекомендации именно домашнего использования бишофита – вечером легкий массаж и теплое укутывание, можно на всю ночь, когда уже на утро пациент ощущает значительное облегчение, а то и исчезновение болезненных симптомов.

Таким образом, применение природных методов бишофитотерапии эффективно на всех этапах реабилитации, улучшает течение острой и хронической патологии опорно-двигательного аппарата, влияет на качество жизни пациентов с ревматической патологией.

Надійшла до редакції 20.10.2008

УДК 616–08–039.76

- Ю.М. Казаков, д.м.н., проф., зав. каф. поліклінічної терапії
І.З. Самосюк, д.м.н., проф., зав. каф. мед. реабілітації, фізіотерапії та курортології
О.В. Катюхін, асист. каф. поліклініч. терапії
- Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, м. Київ,
Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

ПОЛТАВСЬКИЙ БІШОФІТ ЯК ПРИРОДНИЙ ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ В РОБОТІ ФІЗІОТЕРАПЕВТА ТА ЛІКАРЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ–СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Останнім часом серед населення все більшою популярністю користуються засоби профілактики та лікування захворювань, що засновані на природних лікувальних факторах та з використанням так званих „народних” природних засобів.

Наказами МОЗ № 72, 303 в обов'язки лікаря загальної практики–сімейної медицини включено знання і використання засобів фізіотерапії, бальнеології і масажу в реабілітації хворих навіть після спеціалізованого та стаціонарного лікування, а у табель осна-